

A TÖRVÉNY SZELLEMÉVEL ELLENTÉTBEN

Október 26., szombat délután

Az Úr fontosnak tartotta, hogy legyenek közöttünk szegények, akik tehetetlenségükben és szükségükben a szolgálatunkra szorulnak. Keresztény jellemünk úgy válik tökéletesebbé, ha élelmet teszünk az asztalukra, és felruházzuk őket, vagyis, ha Jézus Krisztus jellemtulajdonságait gyakoroljuk. Sokat veszítenénk a szegények nélkül, mivel a tökéletes keresztény jellem eléréséhez önmegtagadásra van szükségünk...

Amikor elköltitek a pénzt, gondolatok arra, hogy mit tenne ilyen helyzetben Jézus. Azt kéri követőitől, hogy az önmegtagadás és áldozatkészség útján járjanak a nyomdokain. A keresztény jelleme Krisztus jellemének a visszatükröződése legyen. Az életében megnyilvánuló szeretet, kegyelem és önzetlen jóindulat jellemezze követőinek az életét is. – *Our High Calling*, 198. o.

„Mert minden rossznak gyökere a pénz szerelme...” (1Tim 6:10). Korunkban a nyereségvágy lelket foglyul ejtő szenvedély. Emberek sokszor csalással jutnak vagyonhoz. Tömegek küszködnek a szegénységgel; kénytelenek kis bérért nehéz munkát végezni, és még az alapvető életszükségletüket sem képesek megszerezni. A reménytelen gürcölés és nélkülözés súlyosbítja terhüket. Gondterheltek, nyomorognak, és nem tudják, hova forduljanak segítségért. Mindez azért van, mert a gazdagok szertelenül akarnak költekezni és vagyont felhalmozni.

A pénz és a hivalkodás szeretete tolvajok és rablók barlangjává teszi a világot. A Szentírás megrajzolja Krisztus második eljövetele előtt közvetlen uralkodó kapzsiságot és zsarnokságot. „Tehát, ti gazdagok – írja Jakab –, ...kincseket gyűjtöttetek még az utolsó napokban is. Íme, a földjeiteket learató munkások bére, amelyet visszatartottatok, égre

kiált, és az aratók panasza eljutott a Seregek Urának a fülébe. Dőzsöltetek a földön és tobzódtatok, hizlaltátok a szíveteket, mint az áldozati állat levágásának napján. Elítéltétek, megöltétek az igazat, s ő nem állt ellen nektek.” (Jak 5:1, 3–5) – *Próféták és királyok*, 650–651. o.

Krisztus azt tanította, hogy egyháza lelki ország. Saját maga, mint a béke fedelme lett egyháza fejévé. Személyében az istenséggel betöltött emberi létet mutatta be a világnak. Küldetésének végső célja az volt, hogy bűnáldozat legyen a világért, és vérenek kiontásával engesztelést szerezzen az egész emberiségért. Megváltónk a földön „széjjel járt, jót cselekedvén” (Csel 10:38). Szíve mindenkor átérezte gyengeségeinket, füle mindig nyitva volt a szenvedők jajkiáltása meghallására, keze pedig szüntelen készen állt a csüggedt és megfáradt lelkek segítségére.

Mindazok, akik Jézus Krisztus országának tagjai, a jellemükkel és magaviseletükkel Őt mutatják be. – *Isten csodálatos kegyelme*, 14. o.

Október 27., vasárnap – A nép panasza

Mielőtt még Jeruzsálem falai felépültek volna, felhívták Nehémiás figyelmét a nép szegény rétegének szerencsétlen helyzetére. Az ország rendezetlen körülményei miatt nem fordítottak elég gondot a föld megművelésére. Mivel a Júdeába visszatérők közül egyesek önző módon éltek, az Úr megvonta áldását földjüktől. Csak szűkösen termett a gabona.

A szegények – hogy családjukat élelemhez juttassák – kénytelenek voltak hitelben vásárolni, mégpedig uzsoraáron. Hogy ki tudja fizetni a perzsa királyok által kivetett súlyos adókat, kamatra kellett pénzt kölcsön kérniük. Nyomorukat az is súlyosbította, hogy kényszerhelyzetüket a jómódú zsidók kihasználták a saját gazdagodásukra. – *Próféták és királyok*, 646. o.

Ámde az emberi elgondolások elnyomáshoz, igazságtalansághoz és gonoszsághoz vezetnek...

A nagy, szent és irgalmas Isten nem szövetkezik tisztességtelen eljárással, a legcsekélyebb igazságtalanságot sem tűrheti. Emberek

kihasználják társaikat, akikről azt hitték, hogy hatáskörükbe, jogkörük alá tartoznak. Eltökélték, hogy rákényszerítik az egyént saját feltételeik elfogadására, vagy uralkodhatnak felette, vagy tönkreteszik. Mindaddig nem történik anyagi változás, amíg eltökélten nem változtatnak a dolgok jelen rendjén...

Sátán módszerei egyetlen cél felé törnek, hogy embereket rabszolgává tegyék. Ha ez sikerül, következményei zavar és bizalmatlanság, féltékenység és rágalmazás. Az ilyen eljárás kiírtja, kiöli az Istenbe és azokba az elvekbe vetett hitet, amelyek célja, hogy irányítsanak, megtisztítsanak a vétkektől és az önzés, a képmutatás minden foltjától. – *Bizonyságtételek a prédikátoroknak*, 359–360. o.

Sosem fogjuk elérni a tökéletes jellemet, ha nem halljuk meg Isten hangját, és nem fogadjuk meg tanácsait. Ez a figyelmeztetés nem csupán azokra vonatkozik, akik sosem okoztak kellemetlenséget testvéreiknek, hanem azokra, akiket megsebeztek, akiknek szenvedniük kellett a félreértések miatt, és akik fölött helytelenül ítélték. Ezek az emberek ne engedjék meg, hogy a gyűlölet beférkőzzön a szívükbe, és ne hagyják, hogy rosszindulatú érzések kerítsék hatalmukba, valahányszor találkoznak az őket bántó személyekkel.

Jézus Krisztushoz hasonlóan meg kell bocsátanunk ellenségeinknek, és keresnünk kell az alkalmat, hogy kifejezzük a szeretetünket irántuk, és ha lehetőségünk van, akkor tegyünk jót velük... Amennyiben tovább járnak gonosz útjaikat azok, akik megsebeztek... mindent meg kell tennünk, hogy megbéküljünk testvéreinkkel, és azt az utat járjuk, amelyre Jézus tanít a Bibliában. Ha testvéreink nem hajlandók a békülésre, akkor ne beszéljünk másoknak róluk, ne keverjük rossz hírbe őket, hanem engedjük át őket Isten igazságosan ítélő kezébe. – *Isten fiai és leányai*, 90. o.

Október 28., hétfő – A törvény szellemével ellentétesen

Isten erre is oktatta Mózeset: „Ha pénzt adsz kölcsön a népemből való szegény embernek, ne légy neki uzsorása, ne vessetek ki rá uzsorát!” „Ne végy kamatot atyádfiától se pénz, se élelem, se más egyéb után, amit kamatra szokás adni!” (2Móz 22:24; 5Móz 23:20) Ezt is mondta:

„Ha valaki elszegényedik testvéreid közül valamelyik lakóhelyeden, abban az országban, amelyet Istened, az Úr ad neked, ne légy keményszívű és szűkmarkú szegény testvéreddel szemben, hanem légy hozzá bőkezű, és adj neki szívesen kölcsönt, amennyire szüksége van, amiben segítséget szenved.” „Mert a szegény nem fogy el a földről, azért parancsolom néked, hogy légy bőkezű az országodban levő nyomorult és szegény testvéredhez.” (5Móz 15:7–8, 11)

A babiloni fogságból való visszatérés után a gazdag zsidók e parancsok ellenkezőjét cselekedték. Amikor a szegények kénytelenek voltak kölcsönt felvenni, hogy kifizethessék az adót a királynak, a gazdagok magas kamatot követelve adtak nekik kölcsönt. A szegények földjének elzálogosításával a szerencsétlen adósokat fokozatosan a legnagyobb szegénységbe taszították. Sokan arra kényszerültek, hogy rabszolgáknak adják el fiaikat és leányaikat. Semmi kilátás nem volt a helyzetük javulására, semmi mód a földjeik és gyermekeik visszaváltására. A jövő csak egyre növekvő gyötrelmes, életfogytiglani ínséget és szolgaságot kínált. Pedig ugyanahhoz a néphez tartoztak, mint szerencsésebb testvéreik, és ugyanannak a szövetségnek a fiai voltak. – *Próféták és királyok*, 647. o.

A szegénység következtében némelyeket a szüleik adtak el szolgaságba. Másokat bírói ítélettel büntetteik miatt adtak el rabszolgának. Az Úr előírta, hogy ezeket se tartsák rabszolgának hét évnél tovább. A hét év leteltével minden szolga visszanyerte szabadságát, vagy ha akart, urával maradhatott. Isten így örködött a szegények és elnyomottak jóléte fölött. Ezzel a nagylelkűség nemes szellemét parancsolta népére, egyúttal mindnyájukban serkentette a szabadságszeretetet, mivel az Úr szabadnak alkotta őket. Aki visszautasította a szabadságot, mikor előjoga lett volna élnie azzal, azokat jellel jelölték meg. Ez már nem a tisztesség szolgasága volt, hanem a szégyen jele. Az Úr a szolgaság és rabszolgaság lelkülete helyett a nagylelkű, nemes gondolkodást bátorította. – *A Te Igéd igazság*, 1. köt., 1106. o.

Bizonyosodjunk meg arról, hogy lelkünk jó helyen van Isten közelében, ahol Ő taníthat és vezethet, és kinyilatkoztathatja akaratát. Kérlek, ezt ne feledjétek el! Töltsünk még több időt imakapcsolatban

Istennel. Az Úr a mi erősségünk, támaszunk és várunk. Ha alázatosan járunk előtte, ha féljük Őt és dicsőítjük nevét, akkor Ő lesz gondolataink és szívünk középpontjában, és hozzá hasonlóvá válhatunk. Vizsgáljuk meg a szívünket, és tegyünk szert olyan bölcsességre, amelyet csak Isten adhat...

Népünk minden tagjának arra van most szüksége, hogy közösségben éljen a Szentlélekkel. Ne vitatkozzatok. Távolítsatok el minden nézeteltérést és ellenségeskedést, igyekezzetek válasz lenni a János evangéliuma 17. fejezetében feljegyzett imára. – *Istennel ma*, 24. o.

Október 29., kedd – Nehémiás cselekszik

Még olyanok is követik a jómódú zsidók példáját, akik vallják, hogy félik az Urat. Megtehetik, hogy többet követeljenek a jogosnál, és így elnyomókká lesznek. Krisztus vallása megvetés tárgya, mert a Krisztus nevét viselők életében fösვნénység és hűtlenség látható, és az egyház nem törli nyilvántartásából azok nevét, akik jogtalanul jutottak javaikhoz. Sok ember hitét megrontja a tékozlás, a csalás, a kapzsiság, és tönkreteszi a lelkiességét. Az egyház nagymértékben felelős a tagjai bűneiért. Bűnre bátorít, ha nem emeli fel szavát ellene.

A világ szokásai nem mértékadóak a hívő számára. Nem követi durvaságát, csalását, zsarolását. A felebarát ellen elkövetett minden igazságtalan tett az arany szabály megsértése. Minden igazságtalanságot, amit Isten gyermekei ellen elkövetünk, Jézus Krisztus ellen követjük el. Ha bármilyen vonatkozásban ki akarjuk használni mások tudatlanságát, gyengeségét vagy szerencsétlenségét, ezt a kísérletet csalásként jegyzi fel a mennyei könyvekben. – *Próféták és királyok*, 651. o.

Amikor Isten feladatot ad az embernek, a törvénye iránti engedelmséget vár el. Helyes magatartást kellene tanúsítani, tudva azt, hogy az Úr látja, hogyan bánik embertársaival, és minden igazságtalan és elnyomó tettet meg fog büntetni. Isten megadja az embernek azt a lehetőséget, hogy eggyé válhasson Jézus Krisztussal és eggyé magával Istennel. Akik istenfélelemben járnak, és az Ő jellemét szemlélik, napról napra egyre jobban fognak hasonlítani Krisztushoz. Aki azon-

ban úgy dönt, hogy hallani sem akar Istenről, kérkedővé és gőgössé válik. – *Istennel ma*, 40. o.

Amikor állítólag Istent szolgáljuk, de megbántjuk testvérünket vagy ártunk neki, akkor hamisan képviseljük Urunk jellemét, ezért be kell vallanunk viselkedésünk helytelenségét, elismernünk, hogy bűnt követtünk el. Vétünk miatt lehetetlen összhangban lenni Istennel. Lehet, hogy ez a testvér már súlyosabban bántalmazott minket, mint mi őt, ez mégsem csökkenti a felelősségünket. Ha Isten elé járulva eszünkbe jut, hogy valakinek panasza van ellenünk, hagyjuk ott könyörgésünk, hálaadásunk ajándékát vagy önkéntes adományunkat, keressük föl testvérünket, akivel rendezetlen ügyünk van, és alázatosan valljuk meg bűnünket, kérjük bocsánatát.

Ha kárt okoztunk testvérünknek, vagy megcsaltuk őt, fizessünk kárpótlást. Ha akaratlanul hamis tanúságot tettünk ellene, ha megmásvítva idéztük a szavait, ha bármi módon ártottunk hírnevének, menjünk el azokhoz, akikkel testvérünkről beszélgettünk, és vonjuk vissza bántó, félrevezető állításainkat, hazugságainkat.

Ha két testvér a köztük támadt nehézséget nem teregeti mások elé, hanem őszintén, nyíltan, a krisztusi szeretet szellemében megbeszéli egymással, mennyi rosszat elfedezhetnének ezzel! A keserűség hány gyökerét irthatná ki, ahelyett, hogy beszennyezik magukat. Krisztus követői milyen szorosan, milyen gyöngéden egyesülhetnének a szeretetben! – *Gondolatok a hegyibeszédről*, 58–59. o.

Október 30., szerda – Eskü

Nehémiás tudomásukra hozta, hogy ő – akit a perzsa király hatalommal ruházott fel – nagy jutalékot igényelhetne saját hasznára. De még azt sem fogadta el, ami jogosan megilletné. Ehelyett bőkezűen adakozott a szegények nyomorának enyhítésére. Kérlete az uzsorában vétkes zsidó vezetőket, hogy hagyják abba ezt a gonoszságot. Adják vissza a földet és a jogtalan pénzt a szegényeknek! Kölcsönözzenek nekik zálog és uzsorakamat nélkül!

Ezek a szavak az egész gyülekezet előtt hangzottak el. Ha a vezetőik igazolni akarták volna magukat, lett volna erre alkalmuk. De nem

hoztak fel semmit sem a mentségükre. „Visszaadjuk – mondták –, nem követelünk tőlük semmit! Úgy teszünk, ahogyan te kívánod.” Nehémiás ekkor megeskette őket a papok jelenlétében, „hogy így fognak eljárni”. „Az egész gyülekezet áment mondott rá, és dicsérte az Urat! A nép pedig eszerint járt el.” – *Próféták és királyok*, 650. o.

A zsidók megértették, hogy a harmadik parancsolat tiltja Isten nevének tiszteletlen említését. Másrészt megengedettnek tartották, hogy másra esküdjenek. Mindennapos volt közöttük az esküdözés. Bár Mózesen át Isten megtiltotta nekik a hamis esküt, mégis sokféle módot találtak, hogy kibújjanak az eskü által magukra vett kötelezettség alól. Nem félték megengedni maguknak azt, ami valójában szentségtörés volt. A hamis eskütől sem riadtak vissza, ha a törvény ügyes kijátszása által titokban maradhatott.

Jézus helytelenítette ezeket a szokásokat. Szokásos esküdözéseiket Isten parancsa megszegésének nyilvánította. Viszont nem tiltotta meg a törvény által kívánt eskütételt, amelyben Istent hívják meg ünneplésen, hogy legyen tanúja: ami elhangzik, az a teljes igazság. – *Gondolatok a hegyibeszédről*, 66. o.

A kellemes és vidám szavak nem kerülnek többre a kellemetlen és ingerült szavaknál. A durva beszéd sebet ejt a lelken, és összetöri azt. Az életben minden embernek megvan a maga nehézsége, amivel meg kell küzdenie. Mindenki találkozik igazságtalansággal és csalódással. Csüggedés helyett miért nem árasztunk napfényt embertársaink életébe? Miért nem szólunk segítséget és áldást hozó szavakat? Ezek a szavak valódi áldást jelentenek a címzett, de saját magunk számára is...

A közömbösen kiejtett szó gyakran feledésbe merül, ámde megtermi akár jó, akár gonosz gyümölcsét. Ha gonosz, durva szavakat szólók, magot hintek el a hallgatók elméjébe, amely kikel, és meghozza majd a gyümölcsét. Ha kellemes, kedves, Krisztus szavaihoz hasonló magot hintek el, akkor bőséges termésre számíthatok. Vigyázzunk, ne szójunk olyan szavakat, amelyek nem áldást, hanem átkot szereznek. Ha búzát vetünk, búzát fogunk aratni; ha viszont konkolyt vetünk, akkor konkolyt aratunk, a termés pedig – legyen akár búza, akár konkoly – biztosan gazdagon beérik. – *Our High Calling*, 294. o.

Október 31., csütörtök – Nehémiás példája

Míg a dolgozók szeme gyakran kereste Nehémiást készen arra, hogy a legkisebb jeladásra is odafigyelnek, a próféta szeme és szíve Istenen csüggött, az egész munka nagy felvigyázóján, aki szolgálja szívére helyezte az egész építés ügyét. Amikor felbuzdult a szívében a hit és a bátorság, Nehémiás felkiáltott, továbbadott és visszhangzott szavai a teljes vonalon felvillanyozták a munkások szívét. „A mi Istenünk hadakozik értünk!”

Nhémiás és társai nem vonták ki magukat a nehéz munkából, nem mentették ki magukat a megpróbáló szolgálat alól. Sem éjjel, sem nappal, sem az alváásra adatott rövid időre nem bújtak ki a ruhájukból, sem a fegyverzetüket nem tették félre. „És sem én, sem az én atyámfiai, sem legényeim, sem az őrizők, akik énutánam voltak, nem vettük le ruháinkat; ki-ki csak mosódáskor tette le fegyverét.” – *Keresztény szolgálat*, 176. o.

A gyülekezet erejét semmi sem gyengíti úgy, mint a büszkeség és a szenvedély. (...) Krisztus a szeretet és alázat példáját adta, és elvárja, hogy mint követői, úgy szeressük egymást, ahogy Ő szeretett bennünket. Alázatos magatartással kellene egymást különbnek tartanunk. Viszonyuljunk szigorral saját jellemhibáinkhoz, álljunk készen észrevenni saját tévelygéseinket és bűneinket, viszont sokkal kevésbé foglalkozunk mások vétkeivel. Különleges érdeklődést kellene tanúsítanunk az iránt, amit mások birtokolnak, de nem azért, hogy elkívánjuk a javaikat, és nem tévedéseik felfedése vagy kritizálás végett, hanem azért, hogy minden tekintetben igazságosan járjunk el testvéreinkkel szemben. Isten elleni lázadást jelent az önző érdekeket követő, folyton nyereségre vágyó lelkület, vagy a felsőbbrendűségi érzés kifejezése és a versenyszellem. Krisztus lelkülete azt eredményezi, hogy követői nem saját sikereikkel vagy előnyeikkel fognak törődni, hanem foglalkoztatja őket testvéreik sikere és előnye is. Ezt jelenti úgy szeretni az embertársunkat, mint önmagunkat. – *That I May Know Him*, 176. o.

Mindnyájan adósok voltunk a mennyei igazságszolgáltatás előtt, és nem volt semmink, amiből kifizethettük volna adósságunkat. Akkor Isten Fia, aki megszánt minket, lefizette megváltásunk árát. Szegény-nyé lett, hogy szegénysége által meggazdagodjunk. A szegények iránti

nagylelkűségünkkel mutatjuk meg, hogy őszintén hálásak vagyunk irgalmáért. „Ezért tehát, míg időnk van – köti lelkünkre Pál apostol –, tegyünk jót mindenkivel, leginkább pedig azokkal, akik testvéreink a hitben.” (Gal 6:10) Szavai összhangban vannak azzal, amit a Megváltó mondott: „Mert a szegények mindig veletek vannak, és amikor csak akartok, jót tehettek velük...” „Amit tehát szeretnétek, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is ugyanazt cselekedjétek velük, mert ez a törvény, és ezt tanítják a próféták.” (Mk 14:7; Mt 7:12) – *Próféták és királyok*, 652. o.

November 1., péntek – További tanulmányozásra

Próféták és királyok: „A kizsákmányolás megfeddése” című fejezet.